

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní JUDr. Kateřinou Takáčovou ve věci

žalobce: **Partners Financial Services, a.s.**, IČO: 27699781
sídlem Türkova 2319/5b, 149 00 Praha 4
zastoupena advokátem Mgr. Tomášem Tyllem
sídlem V Celnici 1040/5, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 11 422,40 Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhá na žalované zaplacení částky 11 422,40 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26.11. 2017 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku ve výši 900 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

- 1) Žalobce se žalobou ze dne 21.6. 2018 domáhá u zdejšího soudu na žalované zaplacení shora uvedené částky jakožto náhrady škody způsobené žalobci (ve znění změny žaloby učiněné při

jednání dne 23.8. 2019) nezákonným rozhodnutím vydaným v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDAKCE] (dále jen „obvodní soud“). Náhrada škody přitom dle žalobce odpovídá náhradě nákladů odvolacího řízení, která byla žalobci usnesením Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) “ze dne 27.4. 2017, č.j. [REDAKCE] uložena přesto, že žalobce podal odvolání opožděně. Žalobce takové rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť městský soud měl odvolání žalobce odmítnout pro opožděnost ihned, aniž by ho rozesílal druhé straně k vyjádření, v důsledku čehož tak došlo ke vzniku nákladů protistrany. Dále vzhledem k tomu, že proti rozhodnutí odvolacího soudu nejsou přípustné další opravné prostředky, žalobce shledává podmínky pro přiznání náhrady vzniklé škody. Nárok žalobce uplatnil u žalované dne 25.5. 2017.

- 2) Žalovaná ve vyjádření ze dne 14.11. 2018 uvedla, že u ní žalobce nárok na zaplacení náhrady škody ve výši 11 422,40 Kč vzniklé v rámci řízení vedeného u obvodního soudu pod sp. zn. [REDAKCE] uplatnil dne 26.5. 2017. Ve stanovisku ze dne 10.10. 2018 nároku žalobce nevyhověla pro absenci odpovědnostního titulu, uzavřela tedy, že nebyly naplněny podmínky pro vznik odpovědnosti státu za škodu. S ohledem na uvedené žalovaná navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout.
- 3) Z dopisu žalobce ze dne 23.5. 2017 včetně doručenký do datové schránky žalované soud zjistil, že žalobce svůj nárok předběžně u žalované uplatnil dne 25.5. 2017, žalovaná nároku žalobce nevyhověla.
- 4) Ze spisu obvodního soudu sp. zn. [REDAKCE] zjistil zdejší soud následující podstatné skutečnosti. Žalobou doručenou obvodnímu soudu dne 16.10. 2015 se žalobce na žalovaném R [REDAKCE] M [REDAKCE] domáhal zaplacení 257 895 Kč s příslušenstvím z titulu uzavřené mandátní smlouvy. Žaloba byla žalovanému doručena do vlastních rukou dne 29.10. 2015, jak vyplývá ze založené doručenký, žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 16.11. 2015. V usnesení ze dne 29.12. 2015, č.j. [REDAKCE], vyslovil obvodní soud místní nepřislušnost a postoupil věc Okresnímu soudu v Táboře. Proti tomuto rozhodnutí podali oba účastníci včasné odvolání. Usnesením obvodního soudu ze dne 15.2. 2016, č.j. [REDAKCE] bylo následně rozhodnutí o místní nepřislušnosti zrušeno. Dne 14.3. 2016 bylo nařízeno jednání na 31.5. 2016. Při jednání bylo dále jednání odročeno na 22.9. 2016, neboť bylo zjištěno, že ve věci nebyl zaplacen soudní poplatek, žalobce dále při jednání vznesl návrh na změnu žaloby. Při jednání dne 22.9. 2016 bylo provedeno listinné dokazování, za účelem pokračování bylo jednání odročeno na 15.11. 2016. Při tomto jednání bylo pokračování v dokazování, účastníci přednesli závěrečné návrhy a jednání bylo za účelem vyhlášení rozsudku odročeno na 24.11. 2016. Rozsudkem ze dne 24.11. 2016, č.j. [REDAKCE] byla výrokem I. uložena žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 50 000 Kč s příslušenstvím, výrokem II. byla žaloba o zaplacení 207 895 Kč s příslušenstvím zamítnuta a výrokem III. byla žalobci uložena povinnost nahradit žalovanému náklady řízení. Rozsudek nabyt právní moci dne 12.1. 2017. Žalobce podal proti rozsudku odvolání. Soud vyzval žalobce dne 18.1. 2017 k zaplacení soudního poplatku za odvolání a dále jej zaslal žalovanému, aby se k němu vyjádřil. Žalobce zaplatil soudní poplatek dne 30.1. 2017, žalovaný se k odvolání vyjádřil v podání ze dne 7.2. 2017 a následně byl spis předložen městskému soudu k rozhodnutí o odvolání. Městský soud nařídil jednání na 11.4. 2017, žalobce požádal o odročení z důvodu kolize soudních jednání. Městský soud žalobci vyhověl a jednání odročil na 28.4. 2017. Usnesením ze dne 27.4. 2017, č.j. [REDAKCE], městský soud výrokem I. odvolání žalobce odmítl pro opožděnost, výrokem II. uložil žalobci povinnost nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení.

Usnesení nabylo právní moci dne 16.5. 2017.

- 5) Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“) stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle § 7 odst. 1 zákona právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle § 8 odst. 1 zákona nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle § 8 odst. 2 zákona byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.
- 6) K tomu, aby byla založena odpovědnost státu za škodu podle výše citovaného zákona, je nutno, aby byly naplněny následující podmínky. Existence odpovědnostního titulu, tedy v daném případě existence nesprávného úředního postupu nebo nezákonného rozhodnutí, dále vznik škody a současně také příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím a vzniklou škodou, přičemž všechny tyto podmínky musí být splněny současně. Vzhledem k výše uvedenému se soud zabýval předně tím, zda ve věci došlo k vydání žalobcem tvrzeného nezákonného rozhodnutí.
- 7) Nesprávným úředním postupem je porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti, a to zejména takové, které nevede k vydání rozhodnutí, resp. takové úřední postupy samy o sobě nevedou k vydání rozhodnutí, a je-li vydáno, pak se v jeho obsahu bezprostředně neodrazí. Jak byl žalobce při jednání soudem upozorněn, v daném případě skutečně připadá v úvahu pouze odpovědností titul v podobě vydání nezákonného rozhodnutí, neboť postup jak obvodního, tak posléze městského soudu, se jednoznačně odrazil v rozhodnutí odvolacího soudu ohledně náhrady nákladů řízení. V souladu se zásadou presumpce správnosti rozhodnutí není však soud v řízení o odpovědnosti státu za škodu oprávněn sám posuzovat zákonnost rozhodnutí vydaného v jiném řízení a podmínka nezákonnosti rozhodnutí je splněna pouze tehdy, bylo-li toto pravomocné rozhodnutí jako nezákonné zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Ze zákona totiž nelze nikterak dovodit, že by stát odpovídal za škodu způsobenou rozhodnutím, které nebylo zrušeno (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 5. 2012, sp. zn. 28Cdo 3013/2011). S ohledem na uvedené je nutno uzavřít, že ve věci nelze spatřovat existenci nezákonného rozhodnutí. V občanském soudním řízení může být pravomocné rozhodnutí soudu zrušeno na základě podaného dovolání (§ 236 a násl. o.s.ř.), žaloby pro zmatečnost (§ 229 a násl. o.s.ř.), popř. Ústavním soudem na základě podané ústavní stížnosti. V případě, že není dovolání přípustné, jako je tomu v posuzovaném případě, je na místě takovou zákonnou podmínku vyložit restriktivně tak, že jde pouze o ty mimořádné opravné prostředky, které jsou přípustné a jsou způsobilé přivodit změnu či zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobce tvrdí, že mu byla způsobena škoda nezákonným rozhodnutím, kterým má být usnesení městského soudu ze dne 27.4. 2017, č.j. [REDAKCE].
- [REDAKCE] Z provedeného dokazování je zřejmé, že však rozhodnutí městského soudu nebylo pro svoji nezákonnost zrušeno, ani změněno. Jak rovněž plyne z výše uvedeného, zdejšímu soudu nepřisluší přezkoumávat správnost pravomocných vydaných rozhodnutí, nelze tedy než uzavřít,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Dobešová

že v daném případě není naplněna podmínka existence nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 zákona.

- 8) Vzhledem k tomu, že soud ve věci neshledal existenci odpovědnostního titulu spočívajícího v nezákonném rozhodnutí, žalobu jako nedůvodnou zamítl, aniž se v souladu se zásadou procesní ekonomie zabýval splněním dalších podmínek pro vznik odpovědnosti státu za škodu.
- 9) O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. kdy účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Úspěch ve věci měla žalovaná, soud proto rozhodl, že žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení. Výše nákladů je přitom tvořena paušální náhradou hotových výdajů podle § 151 odst. 3 o.s.ř. za provedené úkony (vyjádření k žalobě, příprava na jednání a účast při jednání dne 23.8. 2019) ve výši 300 Kč za úkon podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.

P o u č e n í:

Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze do patnácti dnů od jeho doručení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li žalobkyně dobrovolně, co je jí uloženo tímto rozsudkem, může žalovaná podat návrh na výkon soudního rozhodnutí nebo exekuci.

Praha 23. srpna 2019

JUDr. Kateřina Takácsová, v.r.
soudkyně